

der er overensstemmende med Loven af 28de
Marts 1871. . . . . 443 fl .
derfor Tolden for det ved Fabrikationen
benyttede Stenful . . . . . 2,3 -

deraf udvindes . . . . . 445,3 fl

6,1 fl Farin mellem Nr. 15 og 19,
som fraregnes med den for saa-
dant Sukker fastsatte Told af
4,8 fl pr. fl . . . . . 29,28 fl .

og 13,2 fl Sirup, hvorfor der
er foreslaaet en særlig Ud-
førselsgodtgjørelse af 2,3
 fl pr. fl , og som altfaa
ogsaa her fradrages med 30,36 -

÷ 59,64 -
tilbage 385,66 fl .

der falder paa et Udbytte af 77,6 fl
Kandis, Melis og pulveriseret Sukker
af Amsterdammer Standard Nr. 19
eller derover, hvorfor en Godtgjørelse
af 4,07 fl pr. fl vil udgjøre . . . 385,672 fl ,
hvilket Tal vil ses paa det Allernærmeste at
falde sammen med det ovenforstaaende. Godt-
gjørelsen vil herefter for 1000 fl udgjøre
51 Rd. 74 fl .

Til §§ 35—37.

De i disse Paragræfer indeholdte Be-
stemmelser angaaende Pafhusleien ere med de
nedenstaaende Undtagelser overensstemmende med
de tilsvarende i Loven af 4de Juli 1863.

Det har vist sig, at naar Dagen
for Generalangivelsens Afgivelse regnes som
Varens Dpleggelsesdag, og der derefter kun
gives et Tidsrum af 8 Dage, for hvilke ingen
Pafhusleie beregnes, kan dette navnlig i Kjøben-
havn bevirke, at der paaløber Pafhusleie for
Varer, som f. Ex. kun en Dag have været
oplagte, idet Skibets Udlosning har medtaget
længere Tid end 8 Dage. Der er derfor fundet
Grund til at forlænge den afgiftsfrie Frist noget.
Paa den anden Side maa det anses betænk-
ligt at gjøre Fristen for lang, da ellers Told-
bodpafhusene og Pladsene let ville blive
meget overfyldte med navnlig toldfrie Varer,
naar disse kunne i længere Tid henligge af-
giftsfrit. Fristen er herefter sat til 15 Dage,

der turde være fuldkommen tilstrækkelig til at
bøde paa den ovenomtalte Ulempe.

For at bidrage til at toldfrie Varer ikke
opfylde Pafhusene og Pladsene, der nærmest
ere forhaanden for de toldpligtige Varer, er
derhos, Pafhusleien for hine Varer foreslaaet
noget forhøjet.

Naar Loven af 1863 dernæst i § 50
fordrer, at Omkostningerne ved Bekjendtgjørelse
om Gods, der henligger uafhæntet i Toldbod-
pafhusene, skulle fordeles paa de vedkommende
Varer i Forhold til Pafhusleiens Beløb, frem-
kommer derved ikke sjældent ubillige Resultater,
idet der f. Ex. paa en sammenligningsvis liden
værdifuld Vare, hvis Dmtale i Bekjendtgjø-
relsen kun har optaget en Linie, falder den
overveitende Del af Omkostningerne ved hele
Bekjendtgjørelsen. Det er derfor anset rigtigst
at forlade hin Fordelingsmaade, og beregne Ud-
gifterne for de Paagældende efter den forholds-
vise Del af den samlede Udgift, som Bekjend-
gjørelsen om deres Varer efter Linjetal har kostet.

Til §§ 38—40.

Til Beileidning for Toldvæsenet og de
Klarerende, for at forebygge Misforstaaelser og
Tvivl, maa det anses hensigtsmæssigt, at Told-
bestyrelsen offentliggjør en Oversigt over, under
hvilke Numere i Tariffen de enkelte, almindeligt
forekommende Vareartikler ville være at hen-
føre. Det er derhos anset rettest at paahyde
dette i Loven, for at samtlige Vedkommende
derved kunne blive bekendte med Foranstalt-
ningen.

Med Hensyn til de Dele af Loven af 4de
Juli 1863, som ikke ere gjenoptagne i nærvæ-
rende Lovforslag eller særlig omtalte i dette
og de foranstaaende Bemærkninger til samme
anføres følgende.

Af Lovens første Afdeling „Indførsels-
tolden“ er ikke optaget § 7 om, at Indførsels-
tolden skal være erlagt af Skibe, forinden de
maa nationaliseres, da denne Bestemmelse findes
i Loven af 13de Marts 1867 om Skibes
Registrering, og § 12, som omhandler hvad der
skal forstaaes ved Tyrreskibe, eftersom Forslaget
ikke gjør nogen Forskjæl paa Tyrreskibe og andre
Skibe, Udeladelsen af §§ 14 og 30 behøver
ikke nærmere Dmtale.